

KRONIKA

1 44. Spotkanie Międzynarodowej Komisji do Badania i Ulepszania Nauczania Matematyki (CIEAEM)

Spotkanie odbyło się na Uniwersytecie stanu Illinois w Chicago, w dniach 3 - 8 sierpnia 1992 roku. Zorganizował je komitet programowy w składzie: A.I. Weinzweig (USA, przewodniczący Komisji), C. Inchley (Anglia), B. Héraud (Kanada), P. Boero (Włochy), F. Michel (Belgia). Temat konferencji brzmiał:

Uczeń wobec matematyki.

Była to konferencja stosunkowo niewielka: ogółem 65 uczestników. Większość przybyła z Europy (w tym dwoje z Polski), a tylko kilkanaście z USA, Kanady i Meksyku. Obrady trwały trzy i pół dnia: sesje plenarne i referaty (oddzielnie w grupach francusko i angielskojęzycznej) – przed południem, dyskusje w grupach i “forum pomysłów” - po południu. Problematyka referatów i dyskusji w grupach skupiała się wokół następujących pytań problemowych:

1a) Jaka jest natura (istota) wiedzy matematycznej i rozumienia matematyki, które posiadają uczniowie?

1b) Co chcemy rozwinąć u uczniów dzięki matematyce?

2a) Co z zakresu matematyki przynoszą uczniowie do klasy szkolnej spoza szkoły?

2b) Jak można to wykorzystać w nauczaniu matematyki?

3a) Jakie są przeszkody i ograniczenia w rozwijaniu pojmowania i uczenia się pojęć matematycznych (język, symbolika, abstrakcja, formalizm, inne rozumienie matematyki przez uczniów i nauczycieli)?

3b) Jak rozwijają się pojęcia matematyczne u uczniów i jak ten proces można pobudzać?

4a) Jak uczniowie są wciągani w “tworzenie” (“robienie”) matematyki?

4b) Jak taki rodzaj działalności może prowadzić do rozwoju wiedzy matematycznej?

Referaty plenarne, wprowadzające do poszczególnych problemów, wygłosili:

A.I. Weinzweig (USA) - *O liczbie, wielkości i mierze,*

C. Inchley (Wielka Brytania) - *O użyteczności matematyki w codziennym życiu,*

M. Civil (USA) - *O kompetencjach do uczenia się matematyki zdobywanych w codziennym życiu,*

Ch. Roberts - *O czynnikach kształtujących kulturę matematyczną,*

Ch. Keitel (Niemcy) - *O problemie matematyzacji i formalizacji w procesie poznania matematycznego,*

L. Grugnètti (Włochy) - *Z badań empirycznych nad rozumieniem tekstu zadania,*

P. Boero (Włochy) - *O problemie motywacji w nauczaniu matematyki,*

W grupie, w której pracowaliśmy, mówili: A. Antibi - o rysunku w nauczaniu matematyki, trudnościach uczniów i nauczycieli i rysunkach w podręcznikach; M. Dumont - jaka powinna być matematyka dla ucznia, by przyczyniała się do rozwijania kultury ogólnej współczesnego świata; E. Gallo - o kontroli w rozwiązywaniu problemów geometrycznych; C. Kazadi - o trudnościach w kształtowaniu pojęcia logarytmu i funkcji wykładniczej; B. Héraud - o przeszkodach w rozumieniu długości i pola oraz sposobach ich usuwania; K. Nakano - o rozwiązywaniu problemów otwartych; H. Siwek - o ograniczeniach w pojmowaniu pojęć matematycznych przez uczniów szkoły specjalnej.

Nowo wybrane władze Komisji to: A.I. Weinzweig (USA) - przewodniczący, Ch. Keitel (Niemcy) i L. Grugnetti (Włochy)- wiceprzewodniczący oraz A. Hardy (Belgia) - sekretarz.

Kolejne, czterdzieste piąte Spotkanie Komisji odbędzie się w Cagliari na Sardynii w dniach 5 - 10 sierpnia 1993 roku. Będzie ono poświęcone kontroli i ocenie ucznia w procesie nauczania matematyki.